

(Üleüldiselt au ja arvamine rahva hulgas, et see  
peksmine punastel aastatel josta too oli.)  
-Paineu, ma ei võis, mull au Põdimele kerra  
käsi fado rübla ja kui ma laulan, jõe läbi  
see mõrka ja ei aidanud midagi tütusid ega  
lubadused. Tema lugu oli Mõisameel. Keegi  
Pohlanos laulis juba hulga laulupid, muu-  
sugi ei läinud asi ilma viinata, vaid pidi  
enne pea viinti panema. Hävitajalt tuli  
lauliku naue, (see ei olnud mitte kodu) juure  
teibaga ja aunes mehele kuskalasse, jõe  
keppus veel minu kallale ja kuskus jõi-  
mama, mis ma Lemale päeva vares peau  
inimesi ja tema meest cogitama ja jürgu  
teie medama. Ei aidanud ei meelitused ega  
ahwardused, ei xerjandaimu juud nimilute  
jaanud. Ära viis mehe ja oli jõe teise iiber  
pregabega kodu ja karistuse ja aresti alla  
paunud. Ma Aranduse ja Laenmere wal-  
dade kohta võis sedasama ütelda

Taljuide külade ei ole enam temast  
aimugi; vümspid laulivad au umbes 20 30  
aasta eest ära junud. Westarvõtmise ali leku,  
iseäranis wallekooliõps prolt. Isäõranis tõnu  
peeb käre tellitaji kasele ja Jelo kooliõps.  
Räägule ja muuga kooliõps Lingsithelile mine-  
toma, kei mal jändu mõõdo abiks olivad.  
Üleüldiselt tuli rahvalaulu asemel enamalt  
tattavad isamaa laulud, (Kausen, Heko, Koidula),  
süs ringmängud ja ofalt waiikimine.  
Olge nõnda laulud ja jette malle  
Pinneri adressi, ma tahaks mõnda asja  
tema käest küsida. Täi veel paar laulikut  
ülest kirjutamata, ma andsin temale need  
adressid, kei läks tall kordo neid künni  
piiwida. Kui ei, jõe joidau ma talmal  
kewadel mul kord võin läbi. Minewal  
sumel jõe ama asjaga hilgaks ja selgõareft  
tuli keina aeg peale ja minu töö ei  
olnud pomitaurit taga järe. Olge  
nõnda laulud ja teadustage, kunes